

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. רִשָּׁה יְהוֹדֵה הַבַּיִת אֵרָן
אִתּוֹ יִכָּסֶה חֵץ הַבְּרוֹחַ וְהָיוּ
מִזְבֵּחַ וְעֹלָתוֹ וְהָיוּ מִזְבֵּחַ
בְּבֹאֵה אֵשׁ בֵּית יְהוָה
וְהָיוּ הַבְּחֵינִים שְׁמוֹת הָהָר
אֵת כָּל הַבְּחֵינִים הַנִּזְכָּרִים בֵּית
מִלִּים כִּי יִהְיֶה
2. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
3. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
4. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
5. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
6. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
7. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
8. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
9. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם
10. וְכִתְבָתָם עַל מַזְחָה
בֵּיתָם וּבְשָׁרָיָם

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה אפי"ן דרגלי וכו' ומשמ"ש בחדר אחד מפרש: (3) ד"ה מימין כנול וכו' קיר נפוץ של מזרח וכתיב אצל המזבח מימין כנול: (4) ד"ה מימין ההמנוח למזבח אחד שם: (5) ד"ה להלן וכו' ספר בבריתות הקיד ולא"כ מ"ה ולהלן וכו' האנשים הקיד ולא"כ מ"ה טעם לדורות אבל מצינו בל"ז:

מוסף רש"י

[illegible]

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

ו' ויכלתם כרם ושמואל לחומרא. ו'ומצריך מזוזה למזוזהו דס"ל כרבי יוסי: לול הפסחא מן הכית לעליה. וזהו דרכן א' ארובה בלחמץ העליה ועלין לה מן הכית במעלות ועושין ד' מחילות סביב המעלות למטה כדי שלא יראו את המעלות לבית כי אם ברשות בעליה ויבא דרך המעלות ויבא דרך המעלות ויבא דרך המעלות ויבא דרך המעלות

[illegible]

פותרין ¹¹ מאי מעמא
אני מיעוט מזוזות שח
לומר הוי ריבוי אחר
למזוזת ¹² אחת דברי
המשקוף ועל שתי ה
מקום שנאמר מזוזות
וכתבתם יכול יכתבנה

הלכן על הספר אף
הלכן כתיבה מה להלחן
כתיבה הנוהגת לדורות
לדורות מכתביה שאינן
מפיו יקרא אלי את רב
אחא בריה דרבא
כתיבה אמר קרא יוכי
[וכתבתם] האי גזירה
אאבנא וליקבעה אמיסו
ואפילו כתב אחד מעט
טו ילקצו של יו"ד וראא
רב יהודה אמר רב
שטאס אין כו אללא פליס אחד חייב
שליין סלמוד לומר שפי. דמיטע
לוחות שמים: וואן לפלן כפיסה:
וכתב וזה ספר (ו) (דברים יד):
ולפלן כפיסה. וכתב על האבנים:
ספר הכרמות נוהב לדורות. כתיבת
אבנים הוראת שעה הימה: ו"א שנאמר
כ"ו. כלומר דברין יליכמו
כדורין בין כמחוזות בין כגג כמו
שנאמר ו"א מפיו יקרא אלי וגו' כלומר
מחזאי קרא נפקא דספר כדור ענין:
דמשתא אמר על מחוזות. דמשתא
ו"א כמסמס על הפס. דמשתא
כפיסה ספר. וואן
כנאגרת: וואן
כתיבה מתה על העינים ואבנים
אללא על הספר: וסדר.

ביאה ש"ם דרך יסד לביא: [טז] צפוני של מורח אלמא כל דבר הנתון דרך ביאה צריך ליתנו מימין כי
הספר בדיו ולא כסס ולא בסיקרא הסיד והשאר נוסח: [טז] דמשמע וכתבתם על הסף: [טז] ואין. כתיבת
והכתיב כתוב זאת וזכרון כספר. ובני ס"ח בעיני אלקיך ולא ע"י אבנים ואית כנגד נמי אמאי לא בעי
הגלילי. ואלויבא דרבנן האי ספר כירותא לפסיה בעלמא אלא דאית ורית אדרבה גילף מגט ופריש
הוא בעלמא בעלמא. תריח: [טז] ומצא:

לד.

מ"ר **בשרוא** אומר מוזות בפ"ה שניה שאין ח"י. משמע קצת דכתיבי מוזות מלא בב' ויין ולא מוזות חסר דהא רבי ישמעאל אית ליה יס אס למסורת בריש סנהדרין (דף ד:) גבי גטעפת ומיחיל אין רחיה מזה דה"ל אשכחן "ע דלית ליה יס אס למסורת

יִדְאָ אַבִּי וּרְכַב עֲבָדִי
יָרֵב עֲבִיד רַבִּי וּשְׁמוּאֵל
יָרֵב וּשְׁמוּאֵל לְחוּמָא
הִכִּיתָ לְעִלְיָהּ אָמַר רַב
יְחֻדָּה חֵיב בְּמוֹזָה אַחַת
בְּשָׁתִי מוֹזוֹת אָמַר רַב
הוּנָא הָאִי אֵינֵדְרוּנָא
י חֵיב בְּאַרְבַּע מוֹזוֹת
עַל גִּבּוֹ דְּרַגְלִי בְּחֵד
תַּחַא דְּאַקְרָנָא חֵיב
שִׁי לְאַמְיֵר וְהָאִי לִית
י פְּצִימִי רַב פָּפָא
חֻזָּא הִרְוָא פִּיתְחָא
י צִצִּים אַחַד מִשְׁמַאֲלָא
י לְכָאָן כְּר"מ אִימֵר
י אֵל מִי אִמַר מָאִי הָאִי
י הִימֵן אַתָּה אוֹמֵר מִן
י אֵל מִי אִמַר מָאִי הָאִי

ובתבתם אמר קרא כתיבה
תמה והדר ע'
מוזוות. נרץ הוא (לדרש דכתיבה
תמה ללא מזני למימר אמר קרא
ובתבתם וסדר על מוזוות דהיי"ן
ס' כתיבה דהתם ובתבתם על האזנים ולא
אמרינן ובתבתם וסדר על האזנים אללא
מכתיבה תמה דריש כדפירש הקוונטר'
דכתיבה תמה לא שייכא על האזנים
לפי שאינן ממקיימת. מ"ר:

לְעֵסֶפֶת
וַיִּבְנֶן מִזְמוֹת כְּתִיב מִ"ט דר' מאיר דתניא מזוֹת שׁוֹמֵעַ
בָּם כִּשְׁהוּא אוֹמֵר מִזְמוֹת בִּפְרָשָׁה שֶׁנִּיה שֶׁאֵין תִּלְמוּד
וַיְבִיאוּ אֵין רִיבּוֹ אַחֵר רִיבּוֹ אֵלָא לְמַעַשׂ מַעֲשֵׂו הַכְּתוּב
יִשְׁמְעָאֵל רַ"ע אוֹמֵר אֵינִי צִירָךְ כִּשְׁהוּא אוֹמֵר אֵלָא
זִוּוֹת שֶׁאֵין תִּל שְׁתֵּי מֵה תִּל שְׁתֵּי זֶה בְּנֵה אֵב כֹּל
אֵינִי אֵלָא אַחַת עַד שִׁפְרַשׁ לָךְ הַכְּתוּב שְׁתֵּים תִּל
עַל הָאֲבָנִים נֹאמֵר כֹּאן כְּתִיבָה לְהֵלן כְּתִיבָה מֵה
עַל הַסֶּפֶר אוֹ כֹּלךְ לְדֹרְךְ וְזוֹ נֹאמֵר כֹּאן כְּתִיבָה וְנֹאמֵר
עַל הָאֲבָנִים אֵף כֹּאן עַל הָאֲבָנִים נִרְאָה לְמִי דְרֹמָה דִּנְן
מִכְתִּיבָה הַנְּהוּגָה לְדוֹרוֹת וְאֵין דִּנְן כְּתִיבָה הַנְּהוּגָה
נִזְהָגָה לְדוֹרוֹת וְכִמּוֹ שְׁנֹאמֵר הֵלֵלן וַיֹּאמֵר לָהֶם בְּרוּךְ
בְּרִים הָאֵלֶּה וְאֵין כּוֹתֵב עַל הַסֶּפֶר בְּדוֹי אִמֵּר לִיָּה רַב
אִשִּׁי רַחֲמָנָא אִמֵּר עַל מִזְמוֹת וְאֵת אִמֵּרֵת נִילָף כְּתִיבָה
בָּתָם כְּתִיבָה תִּמָּה וְהִדֵּר עַל הַמִּזְמוֹת וּמֵאַחֵר דְּכְתִיב
וְהָאֵלֶּה לִי אֵי לֹא גִזִּירָה שׁוּה ^א הוּה אִמִּינָא לִיכְתָּבָא
קִמְלִי: אֲרַבְע פֶּרְשִׁיּוֹת שְׁבַתְפִּלִּין מַעֲכֹבוֹת וְזוֹ אֵת וְזוֹ
קִי פִשְׁטָא אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר רַב לֹא ^ב נִצְרַכָּא אֵלָא
נִמְנִי פִשְׁטָא לֹא נִצְרַכָּא אֵלָא לֵאחֲדָךְ דֶּרֶךְ יְהוּדָה דֹּאמֵר
לֹא אוֹת שֶׁאֵין גִּיל מוֹקֵף לָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹתֶיהָ פְּסוּלָה:
ת"ר

ימיה במזוזות: ג'א. כתיבה כתיבה: ליכתבא אאבניס. יחקה
סיפא בצורת הפתח ואיקיים כתיבה תמה והדר על המזוזות:
לטוטפת

א' הסיד' והשאר נמחק: (עו) מה"ד נאמר להלן: (ז) מה"ד כמו שנאמר להלן (חיבת וברדי נמחק): (יח) כס' חמה: (סג) חיבוי. אלא לא בעיני ספר ודקאספר סר' (נב) מוטה. והתם ספר משם בעיני ולא ע' קלף ככל הגי כיון וכתבי בספר וי"ל והתם ודאי איצטריך ספר כדחתו וכלל ופטר וכלל וריבניא כל מקצת דנין מתיבה המבוארת כגון מוזה מתיבה המבוארת ככלל בסטה וספר המלך ואל יזכיר גס מוזה ומוזה מתיבה המבוארת כגון איז מפרש מתיבה מ' תכניז ב'.

(א) וכ"ה הגי' בספרי כפ' ואלתחנן ר' יצחק אומר אל"ל אכן הגר"א ו"ל שם שהנהיגו הגיה דנ'

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

שנאמר, להלן ואני כותב על האבנים א"נ מכתיבה דס"ת למי לפרט אליבא דרבי יוסי נה כתיבה המבוארת ואינה

(א) וד"ה הג"ר בספרו בפ' ולתחנן ר"י יצחק אומר א"ל אכן הנד"א ז"ל שם בהנהגותיו הגיה דל"ל ר"ע וכתב הג"ר דלכאן פ"ש.